

SON AR GARANTE BARFET.

Var ton : *Ton humeur est, Catherine.*

An Den Yaouanq.

1046 / A G

LAQET eo en hor c'halonou
 Lan desir d'en em garet,
 Unah demeus hon ezomou
 Eo ar Garante Barfet;
 Destinet eo da bep-unan,
 Gant an urz leun a furnez,
 E stat hac e chang er bed-màn:
 Darn so contant, darn dies.

O compren gant attantion
 Qementse, hac o selaou
 An ecleo demeus ar c'hanton,
 E respont ouz ar moeziou,
 Me meus remerqet o tremen,
 Gant un êr guyé ha contant,
 Dre va c'hichen, ur femelen,
 P'ini a ra va zourmant.

Pa meus-hi guelet o tostat,
 Oun commancet da grena;
 Bervi a rê enuòn va goad
 Gant an aouen hac ar joa;
 Qer troublet e voa va spret,
 Qen em boa poan o parlant;
 Gouscoude em eus disclêryet
 Evellen va zantimant.

Bonjour d'êc'h, femelen charmant,
 Ha dign da veza caret;
 Ma ouffec'h e pe santimant

Emonn-me en hoc'h andret ;
 Ma halfec'h guelet an tourmant
 Ho c'heus laqet em speret ,
 E teufec'h gant ampressamant
 Da zoulaji va c'hlénvet ,

Aba ma meus hoc'h anavet ,
 E concevis evidoc'h
 Un amitie hac ur respet
 N'oufe qet beza brassoc'h.
 Ret e ve deoc'h beza ingrat ,
 Ma na zeut eus ho costez
 Da gavout anaoudeguez vat
 A guement a garantez.

Ar Plac'h.

Tavit gant ho complimanchou
 Hac ho fidelite vras ,
 C'houi a zuppos santimanchou
 Ha n'hoc'h eus santet biscoas ;
 Rac m'ho pije, a gueit amzer ,
 Evidoun-me concevet
 Un inclination sincer ,
 C'houi ho pije'n din merqet.

An Den Yaouanq.

Merqet e meus dêc'h ho caren
 Dre va fêçon da ober ;
 Honnes eo ar guella moyen
 Da dremen evit sincer :
 Mes cresqi a rit va zourmant ,
 Dre un discour qer cruel ;
 Elec'h rêy din soulajamant ,
 E teuit d'ober din mervel.

Ar Plac'h.

Den yaouanq , c'houi c'heus preparet

Evel ma fot ho^zgentel ;
 Mes n'en doc'h qet qen rezolvat
 D'en em lezel da vérvél.
 C'houi a fot dêc'h va abusi
 Dre ho comzou studiet ;
 Ma ven sot aoualc'h d'ho credi ,
 C'houi c'hoarsfe var va sujet.

An Den Yaouanq.

Plac'h yaouanq , mar qarit sonjal
 E meur boent eus va bué ,
 E'vellec'h , elec'h godissal ,
 E laràn ar virione ,
 Rac e pep seurt occasion
 E meus roet dêc'h da gompren ,
 Dre an hirvoud eus va c'halon ,
 Peguement en ho carrien.

Ar Plac'h.

Ne meus ho quelet oc'h ober
 Nemet evel meur hini ;
 Dibot eo ar voaset sincer
 A' eller da rancontri.
 Cessit ta d'am importuni ,
 Tavit gant hoc'h amitié ,
 Ha ne zeut mui d'en em vanti
 Gant ho fos fidelité.

An Den Yaouanq.

O pebes un distridiguez !
 O glac'har cri ha c'hoëro !
 N'oun qet caret gant va mestres ;
 Gaell ve din beza maro.
 An eol , dirac va daoulagad ,
 Ne rô mui a sclêrijen ,
 Ha nemet em bez ne ven mat

E creis an devalijen !

Ar Plac'h.

Truez e meus ous ho quelet
 En ur glac'har qer grevus ;
 Ho calon a so contristet ,
 Pe ez oc'h un den tromplus :
 Mes ma ouifen e vec'h sincer ,
 Den yaouanq , m'ho qemerfe
 Eus a vremâ da zervicher ;
 Marteze me ho carfe.

An den Yaouanq,

C'houi , - va mestrez , c'houi a blij din
 Dreist qement zo er bed-màn ,
 Na bigen nicun na garin
 Nemedoc'h-hu hoc'h-unan :
 Quittet, quittet an douetanq
 Hoc'h eus var va c'harante :
 Me en tou dêc'h , en assuranc ,
 Bigen nemedoc'h n'am be.

Ar Plac'h.

Sant Pêr en doa d'e Vestr touet
 Enep e adversourien ,
 Penos ne vije qet manqet
 D'e zicour ha d'en difen ;
 Allas ! ancouat a raz e le
 Qent m'en doa ar c'hoc canet :
 Ar Zant en devoa gouscoue
 Teir guech e zianzavet.

Ar Den Yaouanq.

Sant Pêr en doa dianzavet
 E Vestr mad dirac an oll ;
 C'houi ganén a zo qen caret ,
 Qen a raseu ar c'hontrol.

Dirac an oll dut assambles ;
 Me so prest da ziselêrya
 Penos eo c'houi sur va Mestres ;
 Va flijadur ha va joa.

Ar Plac'h.

Diganêc'h ne c'houlennàn qet
 E teufec'h da hublic
 Ar pez biscoas n'oc'h eus sonjet
 Marteze bete vremâ.
 Guell e ve ganén e teufec'h
 Dre ur sacrific benac,
 Da brouvi din sclêr em c'harec'h
 Gant un intantion vad.

Au Den Yaouanq.

Goulet diganén , va Mestres ,
 Ar sacrific a gueret ;
 Goulet mar qerit va buez ,
 Ne viot qet refuset ;
 Nemet ma ellin , qent mervel ,
 Obten , e creis va zourmant ,
 Eus ho compassion ur zell ,
 Ractal e varvin contant

Ar Plac'h.

Den yaouanq , me ameus clêvet
 E voac'h un d'en variant ,
 Oc'h eus , goude bout commancet ,
 Torret meur ; angajamant .
 Birviqen , hac en lavaràn ,
 Ne recevin ur galon
 E obteni ma ne allàn
 Dre ur guenta donêson :

An Den Yaouanq.

Pa form Doue ur femelen ,

È crou prest ur par dezi ;
 Mes pell e vent , mar en ordren ,
 O daou en em rancontri ;
 Rac se eta , angajamant ,
 Promessa hac amitie ,
 Grêt ouz re-all , a so neant
 D'an eil evel d'eguile.

Ar Plac'h.

Bremâ me vel patant ha sclêr
 N'oc'h eus gen intantion
 Nemet da dremen hoc'h amzer
 Ouz va henti , va mignon.
 Abret eta va dilezet,
 Ha retornit adare
 D'an hini hoc'h eus prometet
 Da guenta ho carante.

An Den Yaouanq.

Va Mestrez , credi a ellet,
 Ouz oc'h anavout qentoc'h,
 Va speret na bermetje qet
 Carout nicun nemedoc'h :
 Ha mar be ret din separi
 Diouzoc'h , va c'harante,
 Ampoezonet gant an annui,
 Ne yo qet hir va bue.

Ar Plac'h.

Avoalc'h , avoalc'h , va zervicher,
 Re emeus ho tourmantet,
 Rac bremâ me anave sclêr
 Peguement em cherisset.
 Mar emeus grêt dêc'h anduri
 Un trêtamant qer cruel,
 E voa evit oc'h aprouvi

7
Ha gout ha c'houi voa fidel.

An Den Yaouanq.

O distro leun a garantez
Hac a vir gompasion ,
Ha possubi e ve , va Mestrez ,
E ve touchet ho calon !
Beza meus-me an esperanc
Da velet fin d'am poaniou ,
Ha da receo ar recompanc
Demeus va oll hirvoudiou ?

Ar Plac'h.

Va Mignon, sec'hit ho taelou ,
Va Zervicher , me ho ped ,
Hac en em cherissomp hon daou
Gant ur garante barlet.
Eus va ferz hoc'h eus anduret
An diveza affliction ;
Esperout a ran e teufet
Da accordi din pardon.

An Den Yaouanq.

Evel ma ro ar glis neve
Ar vue d'ar yeot sec'het ,
Ho comzou a zeu evelse
Da zoulaji va speret ;
Dre un avis qer gracios ,
M'e meus esper da veva ,
Nonpas hepgen un den eürus ,
Mes un den an eürussa.

Ho torn em heni , va Mestrez ,
Ha touomp dirac an Ee ,
Penos e vimp , hed hor buez ,
Fidel an eil d'eguile.
Ne zonjomp mui en hor glac'har

N'em garomp ha ni gavo
 Ur barados var an douar,
 Dre hor plijadurezou.

Var an douar n'ez eus netra
 Qen douç hac an esperanç;
 Alies e ra mui a joa
 Eguet ar guir jouissanç:
 Ur presant eo digant Doue
 Da zoulaji an natur,
 Hac e ve hon tromp a rafe
 C'hoas e ra deomp plijadur.

Roue an Ee hac an douar,
 Me anvez ho madelez,
 Hac a rent dêc'h henor ha gloar,
 Ha graçou a drugarez.
 Dêc'h-u hoc'h-unan eo dleet
 Da guenta va c'harantez,
 Goude-ze, mar er permetet,
 He c'honservin d'am Mestrez.

C'noui, va Doue, oc'h eus formet,
 Dre un urz leun a furnez,
 Eva da Adam da bried,
 Hac o laçet assambles;
 Plijet ganeoc'h, Oll-Buissant,
 E ve din me destinet
 Ar femelen-màn qer charmant,
 Hoc'h eus grêt din da garet!

FIN.

E Montroulez, e ti LEDAN, e ru ar Pave.